

fond — forløbs kan udbetales 5 pSt. aarlig paa den øvrige Del af Aktiekapitalen, forinden der udbetales noget Udbytte paa de Statskassen tilhørende Aktier.

vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Lovforslagets øvrige Paragrafer samt dets Titel (se Tillæg A. Spalte 209—210)

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa sattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indfaldtes til næstkommende Fredag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Søneringen af 19de Februar 1861 og 11te Februar 1863.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Bille: Skjøndt der jo er medgaaet en meget kort Tid, siden dette Lovforslag blev fremlagt, har dog allerede Offentliggjørelsen af det hos Forskjellige fremkaldt Overveelser og foranlediget Henvendelser til f. Ex. mig og maatte flere Folkethingsmænd, og jeg skal her tillade mig, uden selv at gjøre Fordring paa nogen særlig Indsigt i de paagjældende Forhold, hvorom Lovforslaget dreier sig, at gjentage nogle af de Betragtninger, som saaledes ere komne frem. Jeg tror ikke, det kan negtes, at Lovforslaget i det Hele gaar lempeligt frem, og at det ved at anerkjende den bestaaende Tilstands Ret og medtage alle de Folk, der nu som Førere, Styrmand, Maskinister o. s. v. have erhvervet en vis Udkomst, som berettigede til at vedblive i deres Stilling, uden at underkaste sig nogen Prøve, har taget de Hensyn, som ere fornødne, for ikke at krænke den bestaaende Tilstand. Men det turde dog lige fuldt være et Spørgsmaal, om man ikke ved de Fordringer, Lovforslaget opstiller, er gaaet noget for vidt. Jeg hører ikke til dem, som ere bange for Examinere, eller betragte dem som uskikede til at godtgjøre nogen Kundskab. Overimod. Jeg følger mig overbevist om, at paa dette som paa andre Omraader vil en Examen kunne gjøre den meget væsentlige Nytte, at den tvinger Folk til nogle theoretiske Studier, uden hvilke deres praktiske Virksomhed aldrig kan faae den Sikkerhed og Paalidelighed, som er nødvendig, og jeg tvivler ikke om, at det er en hensigtsmæssig Bestemmelse, at der aabnes Afgang for de Mange, der ere be-

skæftigede som Førere, Maskinister eller Maskinpassere, til at faae et nøie og fortlørligt Kjenndskab til Tykt og Maskinvæsen i det Hele. Men paa den anden Side deler jeg ganske vist den Anskuelse, at i saadane praktiske Forhold som disse er den praktiske Duelighed endnu meget mere værd end theoretisk Indsigt, og at det derfor ikke er rigtig at opstille Examen saa aldeles ubetinget som Fordring. Forholdene ere vel i den Henseende lidt forskjellige mellem de forskjellige Klasser, hvorom Lovforslaget taler. At en Maskinmester bør være meget nøie fortlørlig med hele Detaillen af den Maskine, han har at passe, og at han bør vide Noget om Damp og Maskinvæsen i Almindelighed, skal jeg villig indvømme; men jeg tror ikke, at Fordringen er ligesaa berettiget, naar der er Tale om Dampskibsføveren; thi vel kan det kræves af ham, at han er fortlørlig med Maskinens almindelige Træk og ikke er uvillende om, hvad den Kraft, af hvilken hans Skibs Bevægelighed og mangen Gang dets Frelse er afhængig, kan udrette, men paa den anden Side er det dog vist at drive Fordringen noget for vidt, naar man vil underkaste ogsaa Føveren en ligefrem Prøve i Kjenndskab til Maskinvæsen. Der er i Lovforslaget opstillet en Regel om, at Enhver, som er Søofficer, skal dermed betragtes som fritagen for de Prøver, der ellers fordras af de Private, og dette knytter sig naturligvis dertil, at selve Afdelingen til Søofficersstillingen er betinget af visse Prøver, hvor den Paagjældende underkaster sig en Examination i netop de samme Ting som det, en Maskinmester skal prøves i, og vistnok i langt større Udstrækning og med større Grundighed; men der er alligevel i den Maade, hvorpaa Lovforslaget opstiller Søofficerer som kvalificerede til alle de Funktioner, der ellers kræve en Examen, Noget, der synes at gaa ud fra en Forudsætning om, at det i det Hele skal være hensigtsmæssigt, at den private Dampskibsfart i noget større Udstrækning benytter Søofficerer. Fra Statens Standpunkt tror jeg nu ikke, at dette er ganske heldigt. Vel er Forholdet saaledes, at vore Søofficerer faae en overmaade knap Dølse, saa at det altsaa forsaavidt kunde være hensigtsmæssigt nok, at de erhvervede nogen Dølse gennem den private Fart; men paa den anden Side kan Statens Spøtad dog ikke være saaledes indrettet, at den skal kunne antages i nogen større Udstrækning at kunne forsyne den private Skibsfart med de Kræfter, denne behøver, og hvad den private Skibsfart angaar, er det uimodsigeligt, at det spiller en stor Rolle for en Mheder, at han kan gjøre Regning paa i længere Tid at beholde den samme Fører, og at det ikke vil være helbige Vilkaar for ham at have en Fører, om hvem han maa vide, at han under alle Omstændigheder om nogle Aar maa forlade ham, og som, naar der stilles Fordringer til ham i Statens Navn, vil være tvungen til endogaa med meget kort Frist at forlade ham.